

Loven: Da jeg begjærede Ordet, var det, fordi den høitærede Konseilspræsident sagde, at Grunden, hvorfor den af mig nævnte Lovbestemmelse ikke var bleven opfyldt, var, at der forelaa en Umulighed for at efterkomme den. Det vilde jo ikke hjælpe, at jeg dertil svarede, at der ikke nu foreligger anden Umulighed end den, der forelaa, da Loven blev vedtagen; thi den høitærede Konseilspræsident har allerede dertil bemærket, at dette Punkt var blevet mindre vel overveiet ved Lovens Forelæggelse. Hvad jeg derimod maa bede om, at man lægger Mærke til, det er, at denne Umulighed heller ikke efter Lovens Vedtagelse endnu er gaaet op for Ministeriet; thi det fremgaaer netop af Anmærkningerne, at Kirke- og Underviisningsministeriet endnu i afvigte Foraar henvendte sig til vedkommende Autoriteter for at faae deres Betænkning i denne Sag, hvilket jo aabenbart ikke vilde være skeet, naar Ministeriet havde anseet det for en Umulighed at efterkomme denne Lovs Bestemmelser.

Kirke- og Underviisningsministeren: Til de Ord, vi i dette Dieblik hørte, kunde jeg først ønske at føie den Bemærkning, at Umuligheden, hvor stivt et Begreb det end synes at være, dog er et høieligt Begreb. Man vilde vel kunne give Noget, der lignede en Plan, men det vilde kun blive noget aldeles Foreløbigt, thi det er dog klart, at man for at give en virkelig fast og brugbar Plan for Gjærningen i en saadan stor Stiftelse, hvis Mure endnu ikke ere rejste høiere end til Kjelderetagen, maa afvente den Tid, da Bygningen er færdig, da Skabe og andre Gjenstande ere henflyttede dertil, da Samlingerne ere komne i en saadan Orden, at en fælles Bestyrelse omfider kan tage sin Begyndelse. Naar det derfor i Betænkningen er stillet i Udsigt, at der vil blive forelagt Noget til næste Aar, veed jeg, som ikke har skrevet denne Lov, ikke saa lige, hvad jeg i denne Henseende vil kunne præstere, men mere end noget Foreløbigt tvivler jeg endnu bestandigt om, at det vil være muligt at præstere

i den Henseende. Jeg har læst denne Lov, som jeg troer, man overhovedet bør læse Lovene, nemlig under Forudsætninger, og det var vel en Forudsætning, da dette blev fordret, at man til den Tid omtrent skulde være færdig med Foreningen af Samlingerne, men jeg veed ikke, hvad der har forarsaget det lange Ophold. — Det, der ligger mig allermeest paa Hjerte, er den lille Menighed paa Skitterne ved Holmsland, som allerede oftere er omtalt. Det har naturligtviis gjort mig ondt, at denne Menighed, der er svag ved sin fattigdom men stærk i sin kirkelige Sands, og som er villig til at sammenslyde 900 Rd., ikke allerede nu har faaet sit Dulle opfyldt. Den har allerede tilbeels gjort Sammenkudet, den har i Forening med Præsten paa Stebet gjort Forberedelser til at begynde paa Arbejdet, den har begjæret, at den snart maatte faae Kundskab om, hvormeget den kunde regne paa, at der for dette Aar blev bevilget, for at den kunde benytte gunstige Forhold med Hensyn til Priserne paa Materiale til at gjøre Indkjøb, og den lever vistnok i den Henseende i en Forhaabning, som jeg maa antage heller ikke er blottet for Grund. Denne Konto kan ikke henregnes til de ordentlige, den hører til de overordentlige; men jeg finder dog, at den bør henregnes til de sædvanlige, thi hvor Befolkningen voxer og alle Forhold udvillig sig, vil der sædvanligtviis være Anledning til at træffe nye Udvidelser af den folk Kirkelige Indstiftelse, som Danmarks Folke-repræsentation altid har været villig til at understøtte. For Dieblicket foreligger dette Punkt tilligemed et andet, nemlig Forslaget med Hensyn til Læss, der har faaet en meget velvillig Modtagelse, og det er langt fra, at jeg misgjænder Rigsdagens Betænkneligheder ved at gaae ind paa hiint, thi det er sandt, at Planen og Overslaget endnu ikke ere ganske fuldstændige, idet der kan behøves nærmere Oplysninger og nærmere Bestemmelser om, hvoreledes omfider de Embeder skulde forvaltes, som skulde knyttes til disse to smaa Kirker. Medens jeg derfor gjerne vil arbejde paa at staffe en fuldstændig